

[Enggaard.]

Jeg sagde også i første omgang, at venstre vil se på disse forslag i en sammenhæng og vurdere de beskæftigelsesmæssige virkninger, og vi vil også se udgifterne i sammenhæng med hele besparelsespolitikken og den finanspolitiske situation, som vi kender mere til, når vi er kommet lidt længere frem og kender situationen omkring finansloven.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Jeg vil gerne sige til hr. Enggaard, at jeg er da enig med ham i, at man skal se på tingene i sammenhæng, men så vil jeg da rigtignok også understrege, at vi skal ikke blive ved med bare at se på beskæftigelsen, nu skal der handles, og det er det, regeringen har lagt op til. Vi vil handle, således at de arbejdsløse kan komme i arbejde og ikke bare skal høre på snak.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folkebeslutning om ændring af lov om realkreditinstitutter [af Gudme m. fl.].

(Andre selvst. forslag nr. IX. Fremsat 24/1 75).

Forslaget sattes til forhandling.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Det forslag, som det radikale venstre har fremsat, tager sigte på at søge gennemført visse reformer i vort realkreditsystem med det formål at skabe forudsætning for en bedre samordning mellem pengepolitik og kapitalmarked.

Det var i princippet det samme sigte, der lå bag et forslag til folketingsbeslutning,

som socialdemokratiet fremsatte den 24. januar i år om ændringer af realkreditloven.

Jeg vil også henvise til statsministerens tiltrædelseserklæring, hvori det om disse forhold siges, at regeringen vil fremlægge forslag til ændringer i realkreditloven, som giver større mulighed for at styre byggevirksomheden, og som kan sikre en mere stabil byggerytme.

Der er hermed lagt op til en principiel drøftelse af vort realkreditsystem i lyset af den økonomiske udvikling, der har kendetegnet de senere år.

Målet må være at nå frem til et smidigere system, som både tilgodeser hensynet til den enkelte låntager og samtidig skaber bedre mulighed for at styre byggevirksomheden og dermed sikre en stabil byggerytme.

Jeg går ud fra, at det var synspunkter af denne art, der lå bag min forgængers, hr. Johan Philipsens, beslutning i efteråret om at nedsætte en arbejdsgruppe, som skulle undersøge og redegøre for forskellige reformforslag inden for realkreditområdet.

Denne redegørelse blev afgivet kort før jul og kunne indgå i drøftelserne i boligudvalget.

Det radikale venstres forslag til folketingsbeslutning indeholder to elementer, dels et forslag om, at realkreditinstitutterne, inden de låner ud, selv skal have tilvejebragt de nødvendige udlånsmidler ved direkte salg af egne obligationer, dels et forslag om, at der for nybyggeriet gennemføres en obligatorisk forhåndslåneordning.

Lad mig tage det sidste punkt om forhåndslån først. Det er vel denne låneform, der oftest fremhæves i debatten som en nødvendig nydannelse inden for realkrediten. Der er for mig heller ingen tvivl om, at en obligatorisk forhåndslåneordning indebærer en række åbenbare fordele. For det første vil forhåndslåneordningen fjerne det usikkerhedsmoment, der er knyttet til den pågældende ordning, hvor de endelige finansieringsvilkår er helt ukendte for bygherren på kalkulationstidspunktet. Ved en forhåndslåneordning vil bygherren på forhånd kende driftsudgifterne på det færdige byggeri.

For det andet indebærer en tvungen forhåndslåneordning bedre muligheder for en tilpasning til den samfundsøkonomiske udvikling, en tilpasningsmulighed, som det